

ЧИЊЕНИЦЕ О ХИДРАЗИНУ

Процењује се да је око 2,1 милиона запослених у ЕУ потенцијално изложено хидразину. Најчешћа изложеност хидразину је путем гутања, удисања и контакта са кожом. Он је карциноген по људе (по IARC класификацији спада у групу 2Б, тј. могуће карциноген по људе). Може повећати ризик од рака плућа и дебелог црева и може да буде генотоксичан.

Где се појављује ризик

Изложеност хидразину је забележена у папирној индустрији, производњи гума, војној и авио индустрији где се хидразин производи или употребљава.

Више о супстанци

Хидразин је безбојна уљана течност која на собној температури има оштар мирис који подсећа на амонијак. Може се мешати се метил, етил, пропил и бутил алкохолима, благо је растворљив са угљоводоницима и халогеним угљоводоницима, а не раствара се са хлороформом и етром. Превасходно се користи као хемијски интермедијер за производњу пољопривредних хемикалија и хемијских агенса за формирање чврсте пене, као средство за спречавање корозије, хемикалија за пречишћавање воде и ракетни погон.

Како симптоми могу да утичу на вас

Симптоми акутне (краткорочне) изложености високом нивоу хидразина може да укључује иритацију очију, носа и грла, вртоглавицу, главобољу, мучнину, плућни едем, нападе и кому. Акутна изложеност људи такође може да изазове оштећење јетре, бубрега и централног нервног система. Течност је корозивна и може да изазове дерматитис од контакта са кожом. Дуготрајна изложеност може да изазове рак плућа или дебелог црева.

Шта можете да урадите

Континуирано спроводите одговарајуће мере за случај изложености, тако да је познато када треба предузети одређене активности. Истражите да ли запослени извештавају о раним симптомима. Запослени морају да буду свесни утицаја изложености. Контролне мере укључују употребу затворених процеса, локалних аспиратора и централне вентилације. Друге препоручљиве радне праксе укључују обезбеђивање информација о опасности и обуку запослених, праћење концентрације хемикалије у ваздуху, обезбеђивање славина за испирање очију и тушева за хитне случајеве, прање делова тела након завршетка смене и забрану уношења хране, пића и цигарета у области у којима се рукује хемикалијама. Опрема за личну заштиту треба да се састоји од маске, наочара, непропусних рукавица и одеће. Опрема за личну заштиту треба да се користи искључиво као последња могућност, након увођења могућих пројектних решења.

Извори: IARC, EC, EPA, CDC, NIOSH